

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA :
34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel 3177
PODUREDNIŠTVO :
34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 1.250
Letna naročnina L. 2.500
Letna inozemstvo L. 3.500
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XX. - Štev. 22 (1002) Gorica - četrtek, 30. maja 1968 - Trst Posamezna številka L 50

KVIŠKU SRCA! Lep uspeh Slovenske skupnosti

Naj nam nihče ne zameri, če ne moremo prikrivati veselja in zadovoljstva ob novem uspehu, ki ga je dosegla lista Slovenske skupnosti pri deželni volitvi v nedeljo 26. maja. Ponovno smo izvolili slovenskega zastopnika v deželni parlament. Sicer pa veselje ni samo naše, ampak ga delijo vsi zavedni Slovenci, ki so — vsak s svojim glasom — pripomogli da je lista Slovenske skupnosti na Tržaškem in Goriškem dobila 10.845 glasov.

Novoizvoljeni deželni svetovalec na listi Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka

Lista, ki je izšla zmagovito in s povečanimi glasovi iz nedeljskih volitev, je bila koalicijska lista Slovenske skupnosti iz Trsta, Slovenske demokratske zveze iz Gorice in Slovenske levice iz Trsta.

Številke nam povedo, da je slovenska misel živa. V širino in globino poganja spoznanje, da moramo imeti Slovenci lastno politično organizacijo, ki nam omogoča lastno, od nikogar odvisno in nikomur podvrženo zastopstvo. To je znak našega narodnega prebujenja, naše trdoživosti in zavednosti. Tudi tisti — zlasti marksistični — Slovenci, ki služijo kot orodje neslovenskim komunistom in socialistom ter se žal med njimi narodnostno utaplajo, so začutili v sebi neki nemir. Začeli so spoznavati, da je narodnost dragocena vrednota, ki je privrženost nekemu megljenemu, malim narodom nevarnemu internacionalizmu ne bi smela zadušiti. In do tega je prišlo po zaslugi Slovenske skupnosti. A to ni dovolj. Vsi Slovenci se moramo združiti v lastni politični organizaciji.

ZMAGA EDINO PAMETNE POLITIKE

Nedeljski uspeh in izvolitev nosilca liste dr. Draga Štoka je zmaga Slovenske skupnosti, je zmaga njene politične linije, ki je čista, resna, jasna, poštena in lojalna. Njena politika je predvsem resna. Pred očmi ima le skupne slovenske koristi in se ne ozira na nekatere neradne pojave, ki so škodljivi za slogo. To so razumeli slovenski volivci, ki so s preferenčnimi glasovi za uradnega nosilca liste Slovenske skupnosti zelo krepko podprli vse tisto, kar nas druži in odklonili vse drugo, kar bi nas hotelo razdvajati. To zdravo in modro hotenje nosi pečat vseh oddanih, zlasti pa še 2909 preferenčnih glasov, ki jih je dobil dr. Drago Štoka osebno in z njimi linija Slovenske skupnosti. Z njimi smo tržaški Slovenci lepo izdelali izpit politične zrelosti in zacementirali slovensko enotnost.

Tudi Slovenska levica se je s svojim prvim nastopom v okviru skupne koalicijske liste kljub raznim težavam lepo uveljavila.

Letos je nosila vso težo volilnega boja zavedna slovenska mladina. Izreči ji moramo pristržno zahvalo in vse priznanje. Slovenska mladina je čutila, da ji je Slovenska skupnost — tudi s postavitvijo razmeroma mladega nosilca liste — na

stečaj odprla vrata in ji dala možnost, da svoj mladostni zanos in navdušenje za narodne, splošno krščanske in socialne ideale postavi v službo slovenske narodne skupnosti v strpnem sodelovanju pri kovanju boljše bodočnosti, ki bo predvsem njena bodočnost. Dokler komo imeli tako zavedno in požrtvovalno mladino, se nam ni treba bati za naš narodni obstoj. Prepričani smo, da bo slovenska delavska, študentska in podeželska mladina tudi v bodoče hodila z roko v roki naprej v delu in boju za skupne ideale.

Svojo dolžnost so seveda opravili tudi starejši, žene in moške, ki so se odzvali klicu srca in volili slovensko.

Naj omenimo, da se je uresničila naša napoved, da na Goriškem ne bodo komunisti in socialisti dopustili na svojih listah izvolitve nobenega Slovenca v deželni svet. Slovenski glasovi za ti listi, kakor tudi za psiupovce in PSU v Trstu so bili torej izgubljeni in so le povišali število italijanskih ter zmanjšali število slovenskih glasov.

V novem deželnem svetu bosta samo dva Slovenca: svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka in svetovalec Italijanske komunistične partije Dušan Lovriha.

Dr. Štoki iskreno čestitamo k izvolitvi in mu želimo obilo uspehov pri odgovornem delu. Ob tej priliki naj izrečemo tudi priznanje za vse, kar je naredil v prvih štirih letih dosedanjih svetovalec Slovenske skupnosti dr. Jože Škerk, ki mu želimo naglo okrevanje po operaciji, kateri se je moral podvreči prav v nedeljo na dan volitev.

Po volitvah se bo začelo novo delo. Novi svetovalec bo potreboval podporo širše javnosti. Skoro enajst tisoč glasov je jamstvo, da ga bomo po možnosti vsi podpirali.

Število glasov Slovenske skupnosti raste. To naraščanje je barometer naše narodne zavesti, pa tudi plačilo za njeno delo. Dokler bomo šli Slovenci po tej poti, se nam ni treba ničesar bati. Zato kvišku srca. Naša pot naj se vije krepke naprej od Milj preko Trsta in Gorice do Beneške Slovenije, Režije in Kanaleske doline, to je povsod, kjer živi slovenski rod!

Tudi deželne volitve so končane. V glavnem so bile ponovitev državnih volitev. Napredovali so demokristjani in skrajna levica (komunisti in PSIUP). Uspešno so se uveljavili tudi republikanci, zlasti v videmskem volilnem okrožju, kjer so se nedvomno okoristili s socialističnimi glasovi (8379 proti 1160 v letu 1964). Združeni socialisti namreč v omenjenem okrožju zaradi formalne napake pri predložitvi liste niso mogli nastopiti. To je povzročilo, da so v odstotkih padli v deželi od 20% na 10 odstotkov v glasovih od 151.358 na 76.841, v sedežih od 13 na šest.

Slovenska skupnost je zlasti na Tržaškem svoj položaj glede oddanih glasov znatno izboljšala. Napredovala je tako v občini Trst kot v vseh štirih podeželskih občinah, ki jih vodijo slovenski župani. V tržaški pokrajini je lista Slovenske skupnosti dobila 7816 glasov, t. j. 858 več kot leta 1964, v vsej deželi pa 10.845 glasov, t. j. 836 več. Tako je mogla tudi letos kronati svoje napore z uspešno izvolitvijo svojega kandidata za deželnega poslanca, ki bo pravnik dr. Drago Štoka iz Trsta. On je prejel na Tržaškem tudi največ preferenčnih glasov (2909). Prof. Vrabcac jih je dobil 773, dr. Sfiligoj pa 270.

Na Goriškem pa je Slovenska demokratska zveza, ki je nastopala v povezavi z listo Slovenske skupnosti malenkost nazadovala, saj je izgubila 22 glasov (3029 proti 3051 v letu 1964). Ta premik so povzročili volivci treh slovenskih podeželskih občin v Steverjanu, Sovodnjah in Doberdobu. V sami goriški občini so namreč Slovenci krepko napredovali: od 1897 so prišli na 1992 glasov. Porast je torej 95 glasov. Največ preferenčnih glasov je prejel v goriški občini in v Doberdobu dr. Sfiligoj, v Sovodnjah je bil prvi

dr. Černic (164, dr. Sfiligoj 163), v Steverjanu pa dr. Stoka (107, dr. Sfiligoj 90, prof. Černic 89). Gorica: Sfiligoj 1089, Černic 835, Stoka 170; v vsej goriški pokrajini pa dr. Sfiligoj 1533, Černic 1235, Stoka 334.

V Sovodnjah so se uveljavili združeni socialisti, kjer je dobil Marko Waltritsch 305 prednostnih glasov, v Doberdobu pa komunisti; ti so podprli dosedanega deželnega poslanca Jožeta Jarca in mu dali 216 prednostnih glasov, kar pa je bilo seveda premalo, da bi bil izvoljen.

61 sedežev v novem deželnem svetu bo razdeljenih takole: Krščanska demokracija 29 (+1), komunisti 12 (+1), združeni socialisti 6 (-7), PSIUP 3 (+2), republikanci 1 (-), liberalci 3 (-), misovci 3 (-), lista Slovenske skupnosti 1 (-). Prvič bodo v deželnem svetu zastopniki furlanskega gibanja s tremi svetovalci. Prejeli so 38.898 glasov, dva sedeža so si izvojevali v videmskem volilnem okrožju, enega pa v tolmeškem.

Tržaško pokrajino bo zastopalo pet demokristjanov, štirje komunisti (med njimi dosedanji župan

v Dolini Dušan Lovriha), po dva združena socialisti, liberalca in misovca. Republikanski svetovalec je prešel iz Trsta v Videm.

Goriška pokrajina bo imela tri svetovalce iz demokratskih vrst, enega iz socialističnih, dva komunisti in enega psiupovca. Marko Waltritsch na socialistični listi ni uspel, dasi je to v volilni borbi zagotavljal. Italijanski tovariši so raje volili svoje kandidate, kajti tudi v italijanskih delavskih strankah je nacionalni prestiž bolj odločilen kot neka umišljena internacionalnost. Tako nista bila v goriškem okrožju izvoljena ne socialist Waltritsch in ne komunist Jarc.

Znova se je pokazala pravilnost poti, ki sta jo v povezavi povzeli goriška SDZ in tržaška Slovenska skupnost. Slovenske interese lahko uspešno brani le slovenska stranka. Edino glasovi, zanjo oddani, niso bili za slovensko stvar zgubljeni. Svojemu novemu predstavniku v deželnem svetu dr. Dragu Štoku pa tako goriški kot tržaški Slovenci iskreno čestitamo k izvolitvi in mu želimo, da bi uspešno branil naše pravice v zboru svetovalcev.

HUDA DISKRIMINACIJA DO SLOVENCEV

V okviru volilne kampanje za deželne volitve je govoril po televiziji kot predstavnik Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka. Odgovoril je na naslednja tri vprašanja: 1. Kakšna je vaša sodba o dejavnosti deželne uprave od volitev leta 1964 dalje? 2. Kakšna so najnujnejša vprašanja, ki jih bo moral obravnavati deželni svet? 3. Kako bi morala biti po vašem

mnenju sestavljena večina, da bi lahko rešila omenjena vprašanja?

Po splošnem mnenju so bili odgovori dr. Štoka zelo dobri. Prav tako je tudi vsem ugajal njegov nastop, tako da lahko rečemo, da je bil mogoče najboljši med vsemi. Na žalost ni noben predstavnik strank, razen komunistov, sploh omenil Slovencev. Za slovenske glasove so se pa vse stranke potegovala prav na nesramne načine.

In še eno pripombo: predstavnik Slovenske skupnosti ni smel govoriti in niti ne pozdraviti v slovenščini; niti ni smel v svojem govoru grajati te prepovedi. Za to sta odgovorna parlamentarna komisija za nadzorstvo nad televizijskimi oddajami in vodstvo Radiotelevizije. Krive so torej vse stranke, ker so v omenjeni parlamentarni komisiji vse zastopane. Kakšno farizejstvo je potem njihova politika do Slovencev! Ali bodo posamezne stranke obrazložile slovenski javnosti svoje zadržanje?

Slovenec generalni vikar v Ekvadorju

V škofiji San Antonio-Manabí v južno-ameriški državi Ekvador je bil imenovan naš ožji rojak Venceslav Rijavec za generalnega vikarja. Zapisali smo »naš ožji rojak«, ker izhaja njegova družina iz Trnovca pri Gorici. Za časa fašizma so se Rijavčevi umaknili v Jugoslavijo, kjer so jim oblasti dodelile kmetijo blizu Skopja v Makedoniji. Tam so mladega Venceslava, ki je želel postati duhovnik, mobilizirali partizani. Ušel jim je v Grčijo, prišel v Italijo in tam vstopil v slovensko begunsko taborišče v Pragli pri Padovi. S semeniščem se je leta 1948 preselil v Argentino, kjer je tri leta nato prejel mašniško posvečenje in leta 1952 odšel v Ekvador, kamor ga je bil povabil msgr. Križman. Kljub temu, da so domači duhovniki pri škofu ugovarjali, da si je izbral za najožjega sodelavca tujca, je škof vztrajal v svoji izbiri.

Mlademu, komaj štiridesetletnemu monsignorju tudi naše iskrene čestitke!

Slovenski delavci na ulicah

V koprski tovarni motornih koles in avtomobilskih delov »Tomos« je sredi letošnjega maja prekipelo. Več kot tisoč delavcev je zapustilo svoja mesta ob strojih ter v povorki odkorakalo na glavni trg v Kopru, ki se, kot se za socialistično državo spodobi, imenuje Titov trg. Na transparentih so stale zapisane njih zahteve: hočemo svoj denar in sposobno vodstvo. Na ulice jih je pognala pretanka

plačilna kuverta. 40.000 do 55.000 S dinarjev (20.000 do 30.000 lir) res ni imenitna mesečna plača.

Tudi še ni dolgo tega, ko je osebje ljubljanskih kliničnih bolnišnic slo protestiralo na Zaloško cesto. Storili so ta nenavadni korak, ker so z izplačilom njihovega osebnega dohodka odlašali iz tedna v teden.

Casnikar Janez Kajzer je v »Tedenski tribuni« o teh protestnih sprevodih zapisal sledeče misli:

»Prvi povojni jugoslovanski štrajk ali prekinitev dela, kot je bil nemudoma krščen ta pojav v socialističnih deželah, je bil politični škandal, o katerem se je bolj šepetalo kot pisalo. Cas je napravil svoje in danes je stavka varnostni ventil, ki naj odgovorne prisili k hitrejšemu razmišljanju in ukrepanju.

Seveda, če je res, kot stoji zapisano na marmornih ploščah v vseh naših podjetjih in tovarnah, da so delavci tisti, ki vse upravljajo, potem se zdi, da delavci protestirajo proti samim sebi. Toda verjetno bo res drugo, da je marsikje samoupravljanje samo na papirju ali pa celo s strani vodstva izigrano.

Jaz pa se sprašujem: zakaj naši časopisi tako malo pišejo o grenkih straneh življenja v tovarnah, vedno pa govorijo o nekih obetajočih perspektivah. V tovarnah vse prepogosto zatrjujejo, da je pri njih vse v najlepšem redu, če pa so že težave, je bolje o njih molčati, ker da je to »poslovna tajnost«. Dokler delavci ne vzamejo v roke transparentov in ne odidejo na ulice.

TAKO SE JE VOLILO V DEŽELI BENECIJA-JULIJSKA KRAJINA

	LSS	DC	PSU	PSIUP	PRI	PLI	MSI	PCI
Vsa dežela	10.845 (+836)	344.006	76.841	35.645	19.111	37.094	39.173	153.893
Tržaška pokrajina	7.816 (+858)	70.048	22.158	4.914	7.032	19.884	19.700	51.213
Goriška pokrajina	3.029 (-22)	37.850	14.179	4.756	1.180	4.264	4.131	23.403
Občina Trst	5.768 (+778)	65.418	20.782	4.504	6.516	19.321	19.283	43.128
Devin-Nabrežina	841 (+22)	1.507	466	83	69	186	155	1.256
Zgonik	232 (+8)	71	62	28	7	16	7	395
Repentabor	144 (-)	46	38	8	6	8	9	154
Dolina	746 (+36)	506	219	82	39	36	53	1.869
Občina Gorica	1.992 (+95)	12.334	5.473	858	364	2.348	2.240	2.855
Steberjan	238 (-20)	36	120	9	7	4	7	36
Sovodnje	315 (-89)	108	424	38	9	9	8	188
Doberdob	217 (-29)	83	94	64	7	5	4	377
Krmin	72	2.178	541	238	27	159	134	1.792
Ronke	50	2.290	786	514	3	129	113	1.731
Tržič	77	7.525	2.722	1.226	251	938	863	4.851

Okrajšave: LSS = Lista Slovenske skupnosti; DC = Krščanska demokracija; PSU = Združeni socialisti; PSIUP = socialisti proletarske enotnosti; PRI = republikanci; PLI = liberalci; MSI = neofašisti; PCI = komunisti.

Cerkve jih je strah

Marijan Tavčar je v Glasilu Zveze komunistov Jugoslavije *Komunist* objavil članek »Kdaj in kakšna soočnja komunistov s Cerkvijo«. V njem ugotavlja, da je »pokoncilska renesansa« duhovniškega in cerkvenega prizadevanja zatekla slovenske komuniste idejno-politično in organizacijsko premalo pripravljene. Slišijo se resignirane tožbe, češ da »višji« ljubkujejo in taktizirajo z višjo duhovščino, preproste komuniste pa silijo, da gredo v konkretnih primerih v žerjavico po kostanj.

Očividno je, da je sam podpis protokola v pre mnogih komunistih vzbudil občutek popuščenja in kapitulantstva jugoslovanske zvezne vlade pred rastočo močjo in vplivnostjo Cerkve, vere in Vatikana. Odtod pripravljenost verjeti vsakomur, da je vse, česar se sedaj loti duhovnik, v skladu in branjeno od tega že čisto sferiziranega protokola. Odtod molk časopisja, če izvzamemo revijo »Teorija in praksa«, ki se le redkokdaj spozabi, da bi ožigosala »eskalacijo« nekaterih duhovnikov pri iskanju zmeraj novih in novih vplivnih prostorov v družbi. Se več! Dogaja se celo, da duhovniki svojo vedno bolj razširjeno dejavnost branijo s sklicevanjem na domnevna določila protokola in na razne koncilске odloke.

Slovenska Cerkev je odkrila, da se najlaže uveljavi tam, kjer so krajevne skupnosti zanemarile razna področja družbenega življenja. Samim komunistom se marsikje že zdi čisto naravno, če Cerkev s svojo dejavnostjo zadovoljuje resnične potrebe ljudi, potrebe, ki jim niso znale ali mogle ali hotele zadostiti laične organizacije in ustanove. Zato danes vse pogosteje in že nekako navajeno pristojujemo športni, zabavni, kulturno-vzgojni, rekreacijski, izobraževalni, versko-spreobračevalni, socialno-dobrodelni, in moralno-oblikovalni dejavnosti, ki poteka v tem ali onem kraju, v režiji tega ali onega vnetega duhovnika in župnišča. Način organiziranja verouka postaja nasilen, saj se smeši ateiste, se izvaja s socialno-psihološkimi prijemi pritisk na neverno mladino in se zahteva ideološka nevtralizacija šole in pouka.

Marijan Tavčar je nad to miselnostjo ogorčen. Zagrenjeno ugotavlja, da je slišati tako redko glasove, ki bi Cerkvi odrekli pravico, da širi svoj vpliv po neobredni poti, izkoriščajoč pomanjkljivosti, vrzeli in težave naše socialistične družbe. Za marsikoga je postala zahteva prepeljati šolski pouk z ideologijo partije le še ostalina starih časov »ideološke ere« socializma.

Ni čuda, pravi Tavčar naprej v svojem jeremijevskem jadikovanju, da postajajo duhovniki drzni v svojih zahtevah in nastopanju. Tako je npr. »oče Bojan« iz Kopra razposlal pismo delu koprskе mladine, ko propagandno izrablja obisk predsednika zveznega izvršnega sveta Mika Špiljaka pri papežu, kjer je Špiljak dejal, da so lahko tudi verniki dobri državljani. Ali ogorčenje bralca verskega lista *Družina*, ki se pohujšuje nad šolniki-komunisti novomeške občine, kateri so na svojem sestanku opozorili na neskladnost, da ideološko določene predmete poučujejo tudi verni učitelji.

Marijan Tavčar se tudi obregne ob cerkvene pogrebe članov Zveze komunistov, ki jih večkrat zahtevajo njihovi verni sorodniki, neupoštevaje pokojnikovo življenjsko prepričanje. Ali ni bridko, pravi Tavčar, da se le redki komunisti še nad to nedoslednostjo razburjajo, od katere ima korist le duhovnik, saj mu poraste moralni prestiž, pa čeprav na račun špekuliranja s človekovo smrtjo in pogrebom.

V zvezi z mrtvimi ožigosa Tavčar končno še tiste, kateri so se drznili na idrijski občini vložiti prošnjo za prekop »dveh duhovnikov, ki sta bila skupaj z ostalimi izdajalci obsojenain ustreljeni v Cerknem, ko je padlo 47 mladih partizanskih tečajnikov. Ni mar ta zahteva močno sorodna z Žebotovo zahtevu, da je treba spodobno prekopati in v duhu »resničnega človečanstva« pokopati obsojene belogardistične klavce in izdajalce? Ali se tak »svečan« prekop ne bi sam po sebi sprevrgel v tiho rehabilitacijo za voženih nehumanih idealov, ki jih belogardizem ni mogel ovekoveti že za svojega življenja?«

Dà, Marijan Tavčar ima po svoje prav. Prekopati in krščansko pokopati teh petnajst ljudi, med njimi oba naš narod tako ljubeča duhovnika Ladota Piščanca in Ludvika Slugo, bi pomenilo rehabilitirati, oprati posmrtno ime ljudem, ki so bili pomorjeni nedolžni, saj je sedaj že dokazano, da je bil izdajalec v sami tečajniški šoli in je on Nemce poklical iz Idrije v Cerkno. Seveda, vztrajati na laži je koristnejše kot priznati resnico, saj bi primer iz Cerkna sprožil verižno reakcijo po vsej Sloveniji, ki je prepolna grobov sredi gmajm, gozdov in kraških jam, kjer čaka vstajenja toliko in toliko Slovencev, krivično obsojenih ali brez sodbe pomorjenih.

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Iz Tavčarjevega pisanja je razvidno, da slovenski komunisti še niso dosegli moralnega poguma, ki danes vodi Dubčeka in češkoslovaško partijo pri rehabilitaciji žrtev lastnega sistema. Medtem ko slovensko časopisje brez pridržka pozdravlja novo smer v bratski državi, pa nima poguma, kakor tudi ne partijski funkcionarji, da bi javno postavilo zahtevo: »Pričnimo z iskreno rehabilitacijo tudi mi!«

Veličastno romanje Goričanov v Sveto mesto

Na dan Kristusovega vnebohoda, 23. maja je dva tisoč Goričanov v 38 avtopulmanih odšlo proti Rimu, da tam na grobu prvakov sv. Cerkve izpričajo svojo vero in zvestobo Kristusu. Med temi so bili tudi trije avtobusi Slovencev iz vse naše dežele: največ iz Gorice, a zastopane so bile tudi vse naše vasi. Romanje je organiziralo združenje delavcev ACLI pod vodstvom nadškofa msgr. Cocolina.

Ob 9. uri zjutraj smo imeli skupno sv. mašo v cerkvi sv. Justine v Padovi. Maševal je naš goriški nadškof msgr. Cocolin, ki je ob evangeliju poudaril, da naj v pravem duhu romamo v Rim in da naj ne bo to izlet, temveč pohod vere. Pozdravil je tudi slovenske vernike v našem jeziku, tako da smo se čutili res vsi eno.

Slovenski del romanja so vodili gg. dr. Humar, dekan Žorž iz Standreža in g. Stanta iz Jamelj, katerim se ne moremo dovolj zahvaliti za vso požrtvovalnost in dobro voljo, katero so vzdrževali ves čas romanja. Pohvalo zasluži tudi naša mladina, ki se je vso pot z gledno vedla in nas zabavala s petjem in smehom.

Ob sedmih zvečer so naši pulmani pristali na trgu sv. Petra. Marsikdo je bil prvič tu, zato ga je mogočnost Berninijevega stebrišča močno presunila. A še bolj bazilika, v katero smo vstopili in si jo le bežno ogledali. Na grobu sv. Petra smo zmolili vero, morda nikdar tako doživeto kot na tem svetem kraju.

Slovenska skupina je imela svoj hotel v rimskem predmestju Pineta Sacchetti, kjer smo se prav dobro počutili in bili zelo prijazno sprejeti.

PRVI DAN V RIMU

Drugi dan, na praznik Marije Pomočnice, smo se zbrali v mogočni baziliki sv. Pavla in tam prisostvovali maši našega prejšnjega

ga nadškofa msgr. Andreja Pangrazia. Bilo je to prijetno srečanje in tudi zanj je bilo to lepo doživetje. V svojem govoru ob evangeliju je to izrecno poudaril. Navduševal nas je v nadaljnji zvestobi sv. Cerkvi in zagotovil svojo stalno molitev za nas, njegove nekdanje vernike.

Po škofovi maši smo se zopet razdelili in odšli Slovenci skupaj na ogled rimskega mesta. Ogledali smo si glavne cerkve in spomenike, kolikor je bilo to mogoče v tako kratko odmerjenem času. Znova smo po kosilu obiskali baziliko sv. Petra, se poklonili smrtnim ostankom papežev Pija XII. in Janeza XXIII. in se skoro vsi povzpeli na kupolo. Ne samo mladina, temveč tudi starejši so si upali iti prav do vrha.

V KATAKOMBAM IN CASTELGANDOLFO

Sobota je bila določena za obisk katakomb in letnega bivališča sv. očeta v Castelgandolfo. V cerkvi pred katakombami sv. Kalista so oprav

Tržaške novice

Srečanje s tržaškim nadškofom na Vejni

Preteklo nedeljo popoldne se je veliko številno naših vernikov s Tržaškega, katehiziranih se je pridružila še skupina rojakov z Goriškega, zbrala v Marijinem svetišču na Vejni, da skupno obhajajo praznik svetišča in proslavijo petdesetletnico marijskega posvečenja tržaškega nadškofa msgr. Santina.

Ze ob vstopu v svetišče so združeni tržaški pevski zbori pozdravili g. jubilanta s pesmijo »Zlatomašnik bodi pozdravljen!« Sledila je občestvena maša, med katero so se izmenjavale zborovske pesmi z ljudskimi petjem. Po evangeliju je spregovoril nadškof. Nanizal je nekaj spominov iz svoje petdesetletne duhovniške službe, nato pa navzoče pozval k zvestobi do vere in ljubezni do Matere božje. Na koncu vse svečanosti je zaorila skozi oboke svetišča najprej zahvalna pesem, potem pa za slovo še »Marija skoz življenje«.

Solska prireditve

Srednja šola »Srečko Kosovel« na Opčinah je priredila v soboto in nedeljo v Prosvetnem domu zaključno prireditve. Dijaki so prikazali Cijakovo tridejanko iz nekdanjega življenja na Kontovelu »Slana voda«. Režiral je prof. Ivan Artač.

Zaključna akademija

V mali dvorani tržaškega Kulturnega doma je bil prejšnjo sredo na sporedu prvi del zaključne akademije gojencev zasebene matice. Sodelovali so gojenci mladinskega pevskega zbora z Opčin in šteta, dekliškega pevskega zbora (dirigirala je Nada Zerjal) ter harmonikarskega orkestra »Miramar« pod vodstvom prof. Marijane Zajec. Drugi del akademije pa je bil v isti dvorani v nedeljo. Sodelovali so vokalster Glasbene matice (dirigenta prof. Oskar Kjuder in Janko Ban, gojenec dirigentskega tečaja), solisti in mladinski pevski zbor »Kraški slavček« iz Devinabrezine (dirigent prof. E. Ambrozet).

1000

KNJIZICE«, ki izhajajo sedaj v Ljubljani, iskreno pozdravljajo »Katoliški glas« ob njegovem lepem prazniku dela, zaslug in priznanja. Zahvaljujejo se za gostoljubnost, ki jo uživajo pri listu že toliko let in tudi sedaj, ko prihajajo med drage zamejske rojake v prav takem številu kakor prej iz Trsta. »Katoliški glas«, naše vodilno glasilo ob meji, pogumno napreje po znanem geslu: »Bogu otroci, domovini sinovi, nikomur hlapci!«

Za »KNJIZICE«:
Fr. Štuhec, salezijanec

PEVSKI ZBOR »FANTJE IZ POD GRMADE« se pridružuje voščilom k veselumu jubileju »Katoliškega glasa« ter mu želi novih uspehov v njegovem poslanstvu.

Ivo Kralj, predsednik

PRAVA HOTELOV »BLEDE« IN »DANIELA« IZ RIMA, ul. S. Croce in Gerusalemme 40, čestita uredništvu in upravi »Katoliškega glasa« ob izidu tisoče številke ter poklanja požrtvovalnemu oseblju, ki se trudi teden za tednom za rednim izid lista, 20.000 lir kot izraz skromnega priznanja za opravljeno delo.

ROSEFINE STEGBAUER 67
Prevedel J. P.

„Veš li število zvezdà...?“

Toda Jurij se ni za nobeno reč brigal. Nestrpen je čakal, kdaj bo nastopila Gretica Thorn. Končno so le minile prve tri peske. Na podj od prinesli dvojce strojnega note. Dvojce deklic je s profesorjem Schreinerjem prišlo na oder. Profesor je odšel za klavir, deklica pa sta stopili na odra k svojem stolju za note. Obe deklici bili belo oblečeni: Senta s črnimi lasmi in rdečimi lici je bila precej manjša od Gretice. Gospod Frohner je od razburjenja vstal in začel opazovati deklici. Gretica se je v zadnjem letu zaradi nesreče ker je precej zrasla, močno spremenila. Tudi tega je imela sedaj ostržene lase, tako da ni mogel reči, ali je to njegova hčerka ali ne. Vrhu tega je poznal Rozvito

Predavanje v tržaškem Društvu slovenskih izobražencev

Zaključno predavanje iz niza predavanj iz slovenske zgodovine, ki ga je organiziralo Društvo slovenskih izobražencev v Trstu je imel prof. Alojz Rebula. Naslov predavanju je bil: Kam vodi pot slovenskega naroda?

Okrogla miza

Pretekli teden so v Slovenskem klubu v Trstu razpravljali ob okrogli mizi o pogojih kulturnega in umetniškega razvoja v matični domovini in v zamejstvu. Iz Slovenije so prišli na razgovor književniki Anton Ingolič, Mitja Mejak in Ciril Zlobec. Za zamejstvo pa so pri razgovorih sodelovali Filibert Benedetič, Boris Pahor, Josip Tavčar in časnikar Jože Koren. Moderator je bil Vladimir Turina.

Rojan

V maju smo imeli v Marijinem domu kar tri prireditve. 12. maja so tržaške skavtine s skrbno pripravljeno akademijo proslavile desetletnico svojega delovanja. Pomen skavtinj je lepo razložil njihov asistent msgr. dr. Jože Prešeren.

V nedeljo, 19. maja je bila prireditve osnovne šole. Pripravile so jo naše učiteljice. Sodelovali so vsi otroci in tako zadovoljili vse. Program je bil pester in bogat.

Na vnebohod, 23. maja smo proslavili sedmo obletnico Marijinega doma. Na programu je bila aktualna igra »Vrinjena«, ki je pokazala, da je pravo mesto za otroka v družini. Igro je uspešno pripravil g. Franko Zerjal. Igralci so svoje vloge zelo dobro podali in želi polno priznanje. Po igri so pa nastopili openski fantje-Pleides ter prinesli veselo razpoloženje v dvorano. Se in še bi jih poslušali.

V nedeljo, 9. junija bodo gostovali v Marijinem domu gojenci raznih glasbenih šol (iz Sv. Križa, Sv. Ivana in Opčin). To bo zadnja prireditve v tem času.

Čestitke

Pretekli teden je žena Boža povila Glavkoto Petarosu iz Zabrežca hčerko Maro. Prijatelji iz Slovenske skupnosti in iz Slovenskega ljudskega gibanja jima čestitajo!

Veselo-žalostna zgodba z Opčin

Državne volitve so minile. Srečal sem ljudskošolskega pobiča in ga vprašal: »No, koga ste pa pri vas volili?« »Za slovensko stranko,« je bil odgovor. Pa sem vrtal naprej in dejal: »Kakšen znak pa je imela ta stranka?« Fantič se je pomišljal odgovoriti. Čez nekaj hipov pa je odvrnil: »Slovenskega.« Nisem se dal ugnati, pa sem rekel: »O, potem je pa bila gotovo lipa!« »O, to pa že ne,« je fantičku ušlo. »Slovenski znak je srp s kladivom!« Ko sem ga začuden gledal, je še dostavil: »Moj očka pravi, da je tako, potem bo že držalo, ali ne?« Kaj sem hotel še reči na tak »dokaz?« Bil sem pa žalosten ob spoznanju, na kakšen način naši starši svoje otroke že v rani mladosti zastrupljajo z blodno idejo in zavajajo proč od slovenstva v narodno mladi in slovenstvu nenaklonjeni italijanski komunizem. In je treba vedeti, da hodi dečko komaj v drugi razred osnovne šole!
Joslin

MLADINA SLOV. OSNOVNE SOLE V SV. KRIZU

pristrčno vabi svoje drage starše, prijatelje in vse vaščane na zaključno šolsko prireditev, ki bo na bankoštino nedeljo, 2. junija 1968 ob 5^h popoldne v prosvetni dvorani »A. Sirk« v Sv. Križu. Na sporedu so recitacije, petje in pravljica igra v 4 dejanjih

SIROTA JERICA

Bombni atentat

V sredo, 22. maja ponoči so neznanzi izvedli v Narodni ulici na Opčinah bombni atentat na sedež sekcije Združene socialistične stranke. Eksplozija, ki na srečo ni zahtevala žrtve, je povzročila okrog 600.000 lir škode.

Dela v Tržaškem arzenalu

V Tržaškem arzenalu so pretekli teden s posebnim postopkom podaljšali za 16 metrov ladjo »Omih« Jadranske plovidbe iz Splita. Najprej so ladjo prerežali na dvoje, nato pa so ji v trup dodali novi del. V prihodnjih mesecih bodo na podoben način podaljšali še tri ladje omenjene družbe.

RAZNO

Predavanje o presaditvi srca

V petek, 24. maja je znani teolog msgr. Lambruschini na tiskovni konferenci v Rimu govoril o presaditvi srca. Dejal je, da Cerkev z zadovoljstvom spremlja veliki napredek znanosti, vendar mora znanost ostati v službi človeka in ne sme človeka žrtvovati znanosti. Pri operacijah presaditve srca je odločilno vprašanje, ali je bil darovalec srca že mrtev, ko so mu srce odvzeli ali ne. Srce se lahko odvzame človeku, ki je že mrtev — v nobenem primeru pa ne, če je še živ ali če se resno dvomi o njegovi smrti. Zdravnik mora v vsakem primeru spoštovati načelo, da nihče ne more svojevoljno razpolagati z življenjsko važnimi telesnimi organi. Zdravnik mora znanstveno ugotoviti smrt osebe, preden ji odvzame srce, ki ga bo potem presadil v telo drugega človeka.

ITALIJANSKA TELEVIZIJA

Spored od 2. do 8. junija 1968

Nedelja: Prvi: 9.30 Parada v Rimu za 2. junij. 11.30 Sv. maša iz stolnice v Córdoba in Španskem. 21.00 Maigret in diamanti, zadnje nadaljevanje. 22.10 Športne vesti. — Drugi: 21.15 Iz sveta znanosti. 22.15 Pester program.

Ponedeljek: Prvi: Rdeča trobentica, film. — Drugi: 21.15 Sprint. 22.00 Concert.

Torek: Prvi: 18.45 Današnji verski problemi. 21.00 Ples v maskah, Lermontov. — Drugi: 21.15 Izgubljeni mir, zgodovinski dokumentarij.

Sreda: Prvi: 21.00 Almanah. 22.00 Sport ob sredah. — Drugi: 21.15 Potepuhi, film.

Četrtek: Prvi: 21.00 Pravica na deželi, komedija. — Drugi: 21.15 Gor in dol, pester program.

Petek: Prvi: 21.00 TV 7. 22.00 Čiste roke, film. — Drugi: 21.15 Lahko noč, mr. Borof.

Sobota: Prvi: 19.40 Duhovna misel za nedeljo. 21.00 Serijska oddaja. — Drugi: 21.15 Ničla v obnašanju, J. Vigo.

ZAHVALA SLOVENSКИM VOLIVCEM

Slovenska skupnost v Trstu se skupaj z dr. Dragom Stoko, ki je bil s toliko preferenčnih glasov izvoljen za deželnega svetovalca na njeni listi, zahvaljuje vsem slovenskim volivcem, ki so ju podprli v prepričanju, da le slovenski predstavnik izvoljen na slovenski listi, lahko uspešno brani slovenske koristi. Dr. Drago Stoka pa se še posebej obvezuje, da bo slovensko javnost sproti obveščal o vseh svojih prizadevanjih za naše skupne koristi in pravice, ne ozirajoč se pri tem na politično pripadnost Slovencev v naši deželi.

Trst, 28. maja 1968

VOLILNI ODBOR SLOVENSKE SKUPNOSTI

SLOVENSKI TABOR NA REPENTABRU bo v nedeljo, 23. junija

MISIJONAR MAJCEN o dogodkih v Vietnamu

Predragi! Pišem iz Tram Hanha (Dalat). Jaz in vsi drugi smo zdravi in v miru. To pravim zato, ker vem, da ste v tem času veliko slišali o napadu vietkongovcev ob vietnamskem novem letu. Nihče ni mislil na tako nenaden napad in to ravno ob novem letu, ki je tako sveto vsem Vietnamcem. Naši gojenci so zapustili zavod z velikim kamionom dne 24. januarja 1968 in 8. februarja naj bi se vrnil. Cesta, ki jo čuvajo Amerikanci in Vietnamci, je bila prosta. Iz Tram Hanha do Saigona je 328 km.

21. januarja sem bil tudi jaz v Saigonu. Praznovali smo 15-letnico salezijanskega dela v Vietnamu. Prišel je škof Seitz, ki je pred 25 leti začel delati za zapuščenno mladino v Bavi pri Hanoju. Zbralo se je okoli 500 bivših gojencev; nekateri so pripeljali s seboj tudi družine; hoteli so se poveseliti s svojimi bivšimi predstojniki. Bila je pripravljena velika torta, ki je merila vsaj en kvadratni meter. Msgr. Seitz jo je prerezal tam, kjer se pisalo 25-letnica, jaz pa tam, kjer se je bralo 15-letnica. Praznik je potekel izredno lepo in domače, tudi petard in umetnega ognja ni manjkalo. Takrat ni še nihče mislil na vojsko.

28. januarja sem se vrnil v Dalat, ker sem hotel biti na praznik sv. Frančiška Saleškega in za budistično novo leto (30. januarja) doma. Na letališču je bilo vse polno ljudi, večina v prazničnih oblekah, z novoletnimi darovi, z veselimi nasmehom na licih. Prevozi so bili odlično organizirani: vsakih 10-15 minut je skupina 60-80 ljudi pod vodstvom ljubeznive »hostess« odšla na letalo. Za Dalat je bilo deset letal res nekaj izrednega. Na stotine avtobusov je odhajalo na vse strani, kot bi ne bilo nobene vojne. Videli sem vojake, študente, mornarje, mlade in stare, bogate in revne; vsi so mislili samo na to, kako bodo praznovali novo leto...

31. januarja smo don Boskov praznik slovesno praznovali, kolikor je to mogoče brez gojencev. Po radiu so prihajale vedno bolj vznemirjajoče novice: letala za v Dalat so bila odpovedana. Don Generoso, ki je tu pridigal duhovne vaje in se je potem še nekaj dni ustavil zaradi nekega pisanja, je hotel odpotovati v Saigon; a ko je prišel na dalatsko letališče, ni tam našel nikogar, ne vojakov ne uradnikov. V noči med 31. januarjem in 1. februarjem je bil Dalat bombardiran. In tako smo bili blokirani tudi v Tram Hanhu. Nihče ni mogel nikamor, nobenega avta ni bilo nikjer videti, le moj stari razrukani radio je še k sreči deloval in nas vezal s svetom. Tako smo zvedeli, da so vietkongovci prešli v napad in kako vietnamsko ljudstvo, že itak težko preizkušeno, doživlja novo Kalva-

njo. Bili smo v skrbeh, kaj bo z nami, saj se nahajamo v hribih, kjer je polno vietkongovcev in topovi so noč in dan bombardirali vietkongovce po gozdovih. Mi smo ostali brez luči in kruha. K sreči smo imeli nekaj ameriških konzerv in nekaj riža. Pri mizi malo bolj zategnemo pas in tako delamo pokoro, ki nam je hkrati za molitvijo potrebna, da bomo rešeni vsega hudega. Sosednji župnik nam je prišel povedat, da je na televiziji videl naš zavod v Tuduku (Saigon), kjer je nastanjenih 10.000 beguncev, ter zavod v Govapu (Saigon) z 12.000 begunci in da naši storijo, kar morejo, da jim pomagajo. V tistih dneh smo bili precej ob radiu, da bi bili na tekočem, kako stoji stvari, drugače smo se pa držali navadnega urnika: šola, konference, nabožne vaje za novince in sobrate, prav posebno pa obiski pred Najsvetejšim za starše in sorodnike naših fantov in za naše zavode.

12. februarja ponoči je bilo hudo bombardiranje v Cau Datu, kjer je naša pošta, kakih 5 km od zavoda. Vietkongovci so napadli dve vojaški postojanki; vojaki so se umaknili na tretjo postojanko zadaj za pošto. Vietkongovcev je bilo kakih sto, večina 18-19-letni fantini. Poveljniki napadene postojanke je prosil Amerikance za pomoč; ti so prišli z letali ter bombardirali in obstreljevali vietkongovce. Ko so le-ti videli, da se zadeva zanje slabo obrača, so se najprej skrili v pagodo in od tam so jo preko čajnih nasadov porisali v gozd, kamor so odnesli tudi mrve in ranjene. Na terenu so pustili osem trupel: sami postavniki, lepo zraščeni fantje, s skrbno ostrženimi lasmi. Med civilisti je bilo precej ranjenih, menda kakih 25. Ljudstvo ni nič pomagalo vietkongovcem. Nihče jih ne mara. Dva dni nato, 14. februarja, je prišel na pogreb neki častnik iz Dalata kot zastopnik vlade. Prva in najlepša krsta je bila za edinega vladnega vojaka, ki je padel; potem so sledile krste padlih vietkongovcev, okrašene s cvetjem in svečami (o mrtvih samo dobro!); na posled krsti stare žene in otroka.

17. februarja sem dobil pošto in voščila za novo leto od salezijancev in bivših gojencev. Tako smo spet v zvezi s svetom in upajmo, da bo to nekaj časa trajalo. Prihodnji teden bo naš ekonom D. Chung šel v Saigon na lov za našimi gojenci, če so še vsi živi, da jih spravi nazaj v zavod, kjer bodo nadaljevali šolo. Ljudje so zadovoljni, da se vietkongovcem udar ni posrečil. Pa bodo gotovo še poskusili. Zato prosimo za vaše molitve pri sveti maši in rožnem vencu, da bi se ljubi Bog usmilil te preizkušene dežele. Molite tudi zame in za moje drage novince!

Andrej Majcen SDB
misiionar v Vietnamu

V nedeljo 2. junija na „Praznik češenj“ v Mačkovi! !

kot vedno nasmejana deklica. Zdaj pa je stal pred njim resen, zamišljen otrok z bledim obrazom. Medtem ko je Jurij Frohner iskal v obrazu tega zamišljenega otroka znanih potez, sta deklici vzeli gosli v roke in skupno zaigrali lepo melodijo iz Hoffmannovih pripovedk.

»Boš pač moral počakati na osebni razgovor,« ga je tolažil advokat.

Kljub veselju do glasbe ni Jurij Frohner prav nič poslušal naslednjih točk, ki so jih predvajali njemu popolnoma tuji otroci. Nestrpno je čakal, da bo spet nastopila Gretica.

Ko je pri naslednji točki prišla na oder, je ni mogel dobro opazovati. Stala je med drugimi otroki na pol skrita in poleg tega je bila še obrnjena proč od njega.

Po tej točki je sledil daljši odmor. Zdaj je Jurij Frohner začel opazovati gospo Thorn. Kako srčan otrok je vendar ta Marjetica in kako se zna prikupiti!

Takoj po odmoru je bila na vrsti solo točka in sicer madžarska plesna glasba Janeza Brahmsa ki jo je igrala Gretica.

To je bila njena zadnja točka na programu. Takoj po tej točki je hotel Jurij Frohner v garderobo h Gretici. Te negotovosti ni mogel več vzdržati. Kar pozabil je na obljubo, ki jo je dal soščolcu Rosnerju.

Udarec gonga je preragal ta njegova zamišljanja. Gretica je prišla sama na oder in sedaj stala sredi njega obsijana od luči izpod stropa. Deklica je bila zamišljena. Zdelo se je, da sploh nobenega človeka ne vidi. Obraz je bil resen, žalosten, brez najmanjšega smehljaja. Ne, to ne more biti njegov otrok, njegova Rozvita, ki je nikoli ni videl drugače kot nasmejana in polno navihanosti.

Gretica je medtem dvignila gosli. S čudovito spretnostjo je zaigrala divje melodije tega madžarskega plesa. Ko je končala, se ploskanje kar ni hotelo poleči. Gretica se je dvakrat priklonila in dvakrat izginila za kulise. Toda zunaj ploskanje ni prenehalo. Ljudje so hoteli na vsak način še kaj slišati od nje.

»Boš že morala še kaj zaigrati,« ji je za kulisami rekel profesor Schreiner. Ko

je pred dnevi Gretico pokaral, si je ta trmasto vtepla v glavo, da ne bo nobene točke več igrala raven tega, kar je na programu. Pa ji vse ugovarjanje ni nič pomagalo. Morala je nazaj na oder. Komaj so jo poslušalci zagledali, že so utihnili. Gretica se je lahko priklonila in rekla: »Schubert, "Potnik". Prosta fantazija!« Njene oči so se zagledale v daljavo, ko je nastavila gosli.

V dvorani je bilo tiho kot v cerkvi. Potem so zapluli prvi glasovi gosli po dvorani in vzbudili v srcih otožno melodijo: »Odrekel zdaj sem se goram, v dolino spem, k morju zdaj...«

Jurij Frohner je stisnil soščolcu ves razburjen roko: »Je! Ona je! Zdaj vem za gotovo! Rozvita, otrok moj!«

Advokat je pomirjujoče položil desnico na njegovo ramo: »Potpi, saj ne bo več dolgo, pa se bosta videla!«

Gretica je vase zatopljena igrala naprej. Se nikoli ni tako dobro razumela hrepenenja v tej melodiji kot ta večer. Vse topljenje prestane noči se je vzbudilo v

njej.

»A kje si ti, preljubi kraj...?«
Kot da jokajo gosli, tako so tožili glasovi melodije po dvorani. In kot vzdih iz trpečega srca so se trgali zvoki in tožili: »... ki iščem, slutim te in — ne poznam...«

V dvorani so se pojavili robci. Može so hoteli zakriti solze, žene udušiti jok, ki jih je stiskal v grlu.

»... O kraj domači, polje tam krasno, o kraj domači, kjer rože mi cveto...«

Tako prisrčno, tako proseče je donela melodija, da si je Jurij neprestano brisal solzne oči. Nobenega ni bilo v dvorani, ki bi ga ta hrepenča melodija ne ganila.

»... Zdaj krog blodim, zapuščen sem: veselja, sreče več že ne poznam...«

Melodija je začela pojemati kot jok človeka, ki se je vdal v svojo usodo. Profesor Schreiner, ki je stal za kulisami, je bil presenečen. Ta otrok je postal čez noč umetnik. Toliko osebne miline je položila v melodijo, kot bi se zrasla z goslimi v eno...

(se nadaljuje)

Goriške Novice

Na povabilo ZSKP bo v nedeljo, 2. junija gostovala v Katoliškem domu v Gorici

GLASBENA SOLA IZ NOVEGA MESTA NA DOLENJSKEM

Predstavila se nam bo z zelo pestrim programom svojih gojencev, ki jih je nad 30 po številu.

Začetek nastopa ob 18.30, ker je prej prehuda vročina. Vsi ljubitelji mladine prisrčno vabljeni!

Misijsko predavanje o Indiji

Na praznik Gospodovega vnebohoda je obiskal goriško mesto slovenski misijonar Pavel Bernik, ki deluje med Naga plemenom v vzhodni Indiji, skoro na meji s Tibetom, Kitajsko in Birmo. Med zadnjo svetovno vojno je kot salezijanski bogoslovec odšel v Indijo, bil tam posvečen v duhovnika ter postal sčasoma indijski državljani. Letos je po dolgih letih ločitve mogel obiskati svojo rodno Slovenijo (doma je iz Skofje Loke). Priložnost je seveda izbral za številna predavanja o svojem misijonu, saj je s seboj prinesel veliko filmskih posnetkov.

Na povabilo SKPD »Mirko Filej« je rad prišel tudi med goriške Slovence, katerim je v Katoliškem domu v prekomurnem predavanju ob barvnih posnetkih približal in predstavil kraje svoje misijske aktivnosti in prebivalstvo, med katerim širi božje kraljestvo. V dvorani se je nabralo kar lepo število občinstva, ki je pozorno sledilo misijonarjevim izvajanjem. Zgovoren dokaz misijske zavzetosti navzočih je bila nabirka, ki je vrgla 34.830. Vsota je bila — razen kolikor je bilo prireditvenih stroškov — v celoti izročena g. misijonarju, poleg tega pa je prejel še 30.000 lir iz misijskega sklada goriške Marijine družbe. Prireditelji večera so mu tudi naročili za dve leti »Katoliški glas«, ki ga do sedaj ni prejemal, a si ga je zelo želel, kajti vsaka tiskana slovenska beseda mu po lastnih besedah pomeni sredi daljne Indije obisk rojaka iz domovine.

Srečanje organistov in cerkvenih pevcev na Sveti gori

V nedeljo je bilo na Sveti gori srečanje cerkvenih pevcev in organistov koprške škofije. Pobuda je bila zelo pomembna in vse hvale vredna. Organizatorji so hoteli na praktičen način pokazati večjemu številu pevcev in dirigentov nove načine petja in cerkvenih skladb, ki naj bi se približale navodilom zadnjega koncila o cerkvenem petju in liturgiji. Le škoda, da so na spored postavili preveč starih ali v starem slogu pisanih skladb, kar naj velja posebno za peto mašo (skladatelj Stefan Kovač), ki je imela novo samo to, da je bila v slovenskem jeziku, drugače pa je bolj sličila koncertnim mašam starega kova in je vsebovala tudi to negativno »zaslug«, da je mašno liturgijo tako zelo razvlekla, da ko je prišel na vrsto del sporeda, ki je bil res praktične in moderne vsebine, se je zaradi že pozne ure cerkev na pol spraznila.

Ce nismo bili ravno darežljivi s pohvalo glede prvega dela, moramo pa tembolj pohvaliti drugi del srečanja, v katerem je zbor koprške stolne cerkve pod vodstvom g. Stefana Kovača nakazal vrsto mašnih spevov, ki so nas zelo zanimali in smo jim pazljivo prisluhnili. Najbolj do izraza je prišla »Vera«, katero je skladatelj Stefan Kovač preskromno imenoval »poskus«. Po našem mnenju ni bil to le poskus, temveč pravilno ubrana pot za komponiranje petih maš, posebno kar se Vere tiče, katero naj bi verniki tudi sami peli in ne le mala skupina pevcev na koru. Zlasti ker je Vera, posebno če je razvlečeno komponirana, najbolj obtežljivi del pete maše. Zato naj gre g. skladatelju vsa pohvala. Kot vložka med izvajanje pos-

meznih spevov sta si sledila predavanje g. Stefana Kovača o sodobni cerkveni glasbi in referat o koncilskih smernicah cerkvenega petja in liturgije na splošno. Srečanje je bilo vsekakor pozitivno in naj nam organizatorji ne zamerijo preveč, če smo odkrito izrazili svoje misli o liturgičnem petju, o katerem menimo, da bodi bolj sproščeno in naj lahkotno dviga duha k Bogu.

Košičeva razstava v Veroni

Od 21. do 31. maja razstavlja v Veroni svoje slike naš goriški rojak in že priznani slikar Andrej Kosič. Razstavo so otvorili v umetniški galeriji sv. Luka v Veroni v soboto 21. maja in bo odprta do petka 31. maja.

Naši bralci Andreja Kosiča že dobro poznajo, saj smo ga že večkrat v našem listu omenili, a nikdar ne zadosti, če pomislimo, v kakšnih okoliščinah on slika in kje jemlje bogato snov za svojo umetnost. Vestno vrši svoj poklic, ki mu ga je pustil oče, in skrbi z isto vestnostjo za številno družino, udeležuje se našega kulturnega ter verskega življenja in še najde čas za svoj najljubši poklic — slikanje. Njegove slike so lepe, bogate in gledalcu mnogo povedo, ker so tako naravne, nič izumetničene. Kar mu gori v duši in kar vidi okrog sebe, to v vsej jasni preprostosti prenese na platno. Radi imamo pridnega in delavnega umetnika Kosiča in mu k tej novi uveljavitvi iskreno čestitamo.

Andrej Kosič se je rodil v Rupih pri Gorici leta 1933. Med vojno se je njegova družina iz Ilirske Bistrice zatekla v Gorico in se tu vsestransko uveljavila, akoravno je že zgodaj izgubila svojega poglavarja Benedikta Kosiča.

Goriški svet je postal Kosiču najlepša in najbolj varna šola za svoje ustvarjanje. Iz tihid idil naših Brd in Goriške je ustvaril številna dela, ki sedaj krasijo domove, društvene sedeže, ne samo Goričanov, temveč tudi Tržaške, Jugoslavije, Grčije, Nemčije in ZDA.

To je njegova že 39. razstava od leta 1954 sem, ko mu je bilo komaj 21 let. Največ razstav je imel na Goriškem, a lepo število tudi po raznih mestih Jugoslavije, v Padovi in sedaj še v Veroni. Ponosni smo na tega našega umetnika in mu želimo še veliko uspehov.

Nagrade slovenskim učencem

V prostorih enotne srednje šole v Foglianu je odprta razstava risb učencev enotnih srednjih šol dežele Furlanije-Juljske Krajine. Razstavo so odprli 24. maja ob 50-letnici konca prve svetovne vojne. Med razstavljenimi risbami je tudi več izdelkov učencev, ki obiskujejo slovensko enotno srednjo šolo v Gorici. Posebna komisija, ki so jo sestavljali poleg profesorjev risanja tudi priznani kritiki je ocenila razstavljenega dela in dodelila več denarnih nagrad.

4. nagrado v znesku 15.000 lir je dobila učenka I. razreda slovenske enotne srednje šole v Gorici Eda Zavadvlav za risbo z naslovom »Vdove brez doma«. Posebno pohvalo in 5.000 lir je komisija dodelila Verici Krašček, učenki II. razreda iste šole za razstavljeno risbo.

Cestitamo otrokom in profesorjem za uspeh.

ZAHVALA VOLIVCEM NA GORIŠKEM

Dragi volivci in volivke!

V nedeljo 26. in ponedeljek 27. maja smo osmič na Goriškem glasovali za LIPOVO VEJICO, to pot za izvolitev slovenskega zastopnika v deželni svet, povezani s tržaško kandidatno listo.

Zaradi nekaterih okoliščin smo na Goriškem imeli samo štiri dni časa za volilno propagando, pa je naša lista kljub temu prejela 3025 veljavnih glasov in ohranila odstotek iz leta 1964. V Gorici sami je LIPOVA VEJICA dosegla 1988 glasov ali 91 več kot leta 1964.

Ob tej priliki se kot nosilec liste zahvaljujem vsem volivcem in še posebno tistim, ki so mi dali preferenčni glas. Teh je namreč v vsej goriški pokrajini 1533, to je več kot polovica vseh glasov liste.

S tem je po dogovoru s tržaško Slovensko skupnostjo zajamčeno zastopstvo tudi goriških Slovencev v deželnem svetu, in sicer potem ko dovrši svoj del mandatne dobe tržaški svetovalec.

Gorica, 28. maja 1968

DR. AVGUST SFILIGOJ

RADIO TRSTA

Spored od 2. do 8. junija 1968

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Nedelja: 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojano. 11.15 Oddaja za najmlajše: »Ivanhoe«. Dramatiziran roman. Sedmi in zadnji del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 in 13.30 Glasba po željah. 14.30 Nedeljski vestnik. 14.45 Glasba iz vsega sveta. 15.30 »Saboterji«. Radijska drama. 17.30 Prijatelji zborovskega petja. 18.00 Koncert v miniaturi. 19.15 Sedem dni v svetu. 20.30 Iz slovenske folklorne: Rado Bednarik: »Pratika za prvo polovico junija«. 21.15 Sodobna glasba.

Ponedeljek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Pomenek s poslušavkami. 13.30 Izbor motivov in melodij. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 20.50 Dejstva in ljudje v deželi. 21.30 Pol ure popevk. 22.00 Slovenski solisti. 22.15 Zabavna glasba.

SLOVENSKA PROSVETA V MAČKOVLAH

vabi na

PRAZNIK ČESENJ

ki bo v gozdiču nad vasjo v nedeljo, 2. junija.

Bufet s pristnimi domačimi vini, pršutom, čevapčiči itd. bo odprt od 12. do 24. ure. Igral bo mladinski ansambel »Pleiades«.

Glavni KULTURNI NASTOP bo ob 17. uri: Mačkovljanski pevski zbor (vodi dr. Harej) - Pozdravna beseda (akademik Franko Zerjal) - Zbor tržaških skavtinj - Skavtski mešani zbor (vodi J. Ban) - Ekumenski oktet (dr. Harej).

Za dobro voljo in smeh (Dolinski fantje). Vmes srečolov, harmonika in češnje. Pridite mladi in stari. Posebno dobrodošle narodne noše.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Iz slovenske folklorne: Rado Bednarik: »Pratika za prvo polovico junija«. 17.20 Slovenščina za Slovence. 17.40 Radijska univerza: Piero Pieri: »Rusija in prva svetovna vojna«. 17.55 Folklorni ansambel »Francé Marolt«. 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Plošče za vas, quiz oddaja. 19.40 Znanje melodije. 20.30 Antonio Bibalo: »Nasmeh pred lestvijo«, opera v dveh dejanjih in petih slikah.

Sreda: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Brali smo za vas. 17.20 Odvetnik za vsakogar. 19.10 Zdravniška posvetovalnica. 20.30 Simfonični koncert. Vodi Aladar Janes. Igra orkester mestnega glasbenega liceja »Jacopo Tomadini« v Vidmu. 22.20 Zabavna glasba.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Ivan Tavčar: »Visoška kronika«: (1) »Izidorjeva mladost«. 17.20 Pregled zgodovine italijanskega slovstva: Marija Kacin: »Krepuskolarizem, futurizem, hermetizem«. 19.10 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. 20.30 »Plašč«. Enoidejanka. 22.00 Skladbe davnih dob. Iz koncerta v veliki dvorani Nemškega kulturnega instituta v Trstu 5. maja 1965.

Petek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Gospodinja nakupuje. 13.30 Izbor motivov in melodij. 17.20 Ne vse, toda o vsem. 18.00 Beri, beri rožmarin zeleni, ljudski pevci in pesmi. 18.30 Iz koncerta Nemškega kulturnega instituta v Trstu 5. aprila 1967. 19.10 Novele 20. stoletja: Corrado Alvaro: »Ciganka«. 20.30 Gospodarstvo in delo. 20.45 Koncert operne glasbe.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.00 Dejstva in ljudje v deželi. 14.45 Pojeta Katja Levstik in Fausto Leali. 15.00 Glasbena oddaja za mladino. 16.00 Oddaja za avtomobiliste. 16.10 Pregled slovenske dramatike. Trideseta in zadnja oddaja. 17.20 Cerkev v sodobnem svetu. 17.40 Lepo pisanje, vzori in zgledi mladega rodu. 19.10 Družinski obzornik. 19.40 Ansambel »Pleiades« iz Trsta. 20.30 Teden v Italiji. 20.45 Ivan Tavčar: »Visoška kronika«: (2) »Izidorjeva pot v Davče«. 21.30 Vabilo na ples. 22.30 Zabavna glasba.

Škofija razkriva svoje denarno poslovanje

Nadškofija v Kölnu je prvič v škofijskem listu objavila letni obračun pod naslovom: Za kaj porabi Cerkev vaš denar. Za tekoče leto je predvidenih okoli 244 milijonov nemških mark izdatkov.

Goriška Mohorjeva družba

Odbor GMD prosi vse poverjenike, da bi v mesecu juniju pregledali stare članove poiskali novih in javili morebitne spremembe (z imeni novih članov) najkasneje do 1. julija.

Poverjeniki bodo prejeli knjižni dar za leto 1969 po znižani ceni samo za število prejšnjih in na novo vpisanih članov. Priporočamo poverjenikom, da bi istočasno pobrali prednaročnino v znesku 500 lir.

ZA KMETOVALCE

Najmanjše površine za podeljevanje prispevkov

Deželno kmetijsko ravnateljstvo pri deželnem odborništvu za kmetijstvo, gozdarstvo in gorsko gospodarstvo je določilo najmanjše površine, ki so potrebne za kmečka posestva, da lahko prejmejo prispevke za razna izboljševalna dela. Ta površina je 2 ha njiv. Seveda se pri določanju površine upoštevajo vse njive, vrtovi, vinogradi, travniki, pašniki in gozdovi, ki sestavljajo posestvo. Če bi kmetija imela npr. samo vrt, je potrebno najmanj 2860 kvadratnih metrov; če bi bil samo vinograd, ki bil potreben 1 ha; če bi bil samo gozd, bi bilo potrebno 10 ha itd. Za navedene ugodnosti se upoštevajo tudi površine, ki jih je nekdo vzel v najem. Za vsa nameravana dela naj se vsakdo prej posvetuje s strokovnjaki pri kmetijskem nadzorništvi, kajti imenovani urad mora prej izreči svoje soglasje za nameravana izboljšanja in določiti višino prispevka, ki ga bo izročil šele po končanih in kolaviranih delih.

Kmetijsko nadzorništvo v Trstu je prejelo potrebna denarna sredstva za izplačevanje prispevkov kot jih predvideva deželni zakon št. 29 iz leta 1967 o visoko donosnih rastlinah. Prispevki do 50 odstotkov na predvidene stroške veljajo za vinogradništvo, sadjarstvo, zelenjadarstvo in cvetličarstvo. Ta zakon je za naše kmete izredno ugoden in zato je prav, da se ga vsak upravičenec posluži.

Prijava trde pšenice

Kot lani naj tudi letos pridelovalci trde pšenice prijavijo na svojem županstvu površino, ki so jo zasejali s trdo pšenico. Največ trde pšenice sicer pridelajo v južnih predelih vendar se je ta pridelavec začel uveljavljati tudi v naših krajih. Znano je, da trdo pšenico, ki vsebuje večjo količino beljakovin, rabijo predvsem za izdelovanje testenin. Zato je cena višja kot za navadno mehko sorto. Poleg tega bo država dala še denarni prispevek za pridelano količino. Prijave je treba oddati najkasneje do 31. maja.

BOGATO IZBIRO BONBONIER,
KONFETOV IN KOLACEV

Vam nudi

slačičarna GIORGI

(ex FLAJBAN)

Ul. Carducci 14

Tel. 35166

TRST

Torte po naročilu - Ugodne cene

PRAZNIK ŠPARGLJEV V ŠTANDREŽU

Prirejajo:

KMEČKO DRUŠTVO
PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ
PROSVETNO DRUŠTVO »OTON ŽUPANČIČ«
SPORTNO DRUŠTVO »JUVENTINA«

Sobota, 8. junija

20.30 Pohod godbe na pihala »Prosek-Kontovel« po vasi; spremeljali jo bodo fantje in dekleta v narodnih nošah na konjih

21.00 Koncert godbe na pihala in nastop folklorne skupine »Olympija«.

Nedelja, 9. junija

16.00 Nogometno srečanje

20.00 Koncert pevskih zborov: Mladinski zbor iz Standreža - »Fantje izpod Grmade« - »Jezero« iz Doberdoba - Cerkevni zbor iz Standreža - Oktet »Planika« iz Pevme - »Mirko Filej« iz Gorice - »Oton Župančič« iz Standreža
Nastop igralske družine P. D. »Štandrež« z dramo

A. Linhart

»ŽUPANOVA MICKA«

Ponedeljek, 10. junija

21.00 TOMBOLA (činkvina 15.000, I. tombola 30.000 in II. tombola 10.000 lir).

Razstava slik, slovenskih knjig in kmečkih strojev. Vse dni bogat srečolov in delovanje stojnic s prodajo domačih špargljev, vin in raznih jedi na žaru. Razstave se udeležujejo: Slov. srednja šola iz Gorice, Demetrij Cej, Jožef Cej, Andrej Kosič, Klanjšček, Palčič, Saksida.

ŠPORT

Odbojka. Tekma proti Gasilem iz Gorice (Serie D) se ni vršila, ker so igralci — sodniki.

Naraščajniki (Ragazzi) Olympije so nedeljo igrali polfinalno tekmo proti moštvi Reana iz Vidma. Zmagali so s 3:1 (15:8, 15:2, 15:6) in se tako uvrstili v finale, kjer bodo morali igrati proti zelo močnim Gasilem iz Trsta. Za Olympijo so igrali Černič Lucijan (kap.), Sou David, Komel Igor, Kranner Marko Rivo, Martinetto, Uršič Robert.

Lahka atletika. V soboto 1. junija poldne in v nedeljo 2. junija dopoldne bodo vršile tekme za naraščajnike (allievi). V nedeljo dopoldne bodo tudi tekme za kategorijo Ragazzi (1953 in mlajši). Začetek ob 9h na stadionu v Gorici.

OBVESTILA

Romanje v Drežnico priredi Apostolske molitve v Gorici v nedeljo 23. junija. Prijavitelj se je treba pri g. Kleindienstu v Travniku.

V nedeljo 2. junija bo ob 16. uri v župni cerkvi v Mačkovljah maša za slovenske tržaške izobražence. Vabljeni tudi drugostje.

Notranje ministrstvo razpisuje javni tečaj za 54 mest podkomisarja za moštvo napredovanja v stalež javne služnosti. Zahteva se doktorat v pravu, političnih vedah ali socialnih in političnih drah. Starost: 18-32 let. Rok za vložitev prošnje: do 10. julija 1968.

DAROVI:

Za Alojzijevišče: N. N. 12.000; M. 3.000 lir.

Za Slovenski zavod v Rimu: Skupaj sovođenjskih vernikov, ki so se udeležili romanja v Rim 5000 lir.

Sestra, brata in nečaki darujejo v spomin na pok. Marico Stibilj za Alojzijevišče 10.000, za Zavod sv. Družine 10.000 za Katoliški dom 10.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog vrni, pokojnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpa trgovski L. 70, osmrtnice L. 100, več davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo